Joi, 24 octombrie 2019

P9_TA(2019)0043

Egiptul

Rezoluția Parlamentului European din 24 octombrie 2019 referitoare la Egipt (2019/2880(RSP))

(2021/C 202/11)

Parlamentul European,

— având în vedere rezoluțiile sale anterioare referitoare la Egipt, în special cea din 17 iulie 2014 referitoare la libertatea de exprimare și de întrunire din Egipt ([1]), cea din 15 ianuarie 2015 referitoare la situația din Egipt ([2]), cea din 10 martie 2016 referitoare la Egipt, în special la cazul lui Giulio Regeni ([3]), cea din 8 februarie 2018 referitoare la execuțiile din Egipt ([4]), și cea din 13 decembrie 2018 referitoare la Egipt, în special la situația apărătorilor drepturilor omului ([5]),

— având în vedere concluziile Consiliului Afaceri Externe (CAE) din august 2013 și februarie 2014 referitoare la Egipt,

— având în vedere Acordul de asociere încheiat în 2001 între UE și Egipt, care a intrat în vigoare în 2004 și a fost consolidat prin Planul de acțiune din 2007; având în vedere prioritățile parteneriatului UE-Egipt pentru perioada 2017-2020, adoptate în mod formal la 25 iulie 2017, declarația comună emisă în urma Consiliului de asociere UE-Egipt din 2017 și declarația comună privind cea de-a 6-a reuniune a Subcomitetului UE-Egipt pentru chestiuni politice, drepturile omului și democrație, din iunie 2019,

— având în vedere punctul 4 a Declarației UE din cadrul Consiliului ONU pentru Drepturile Omului din 19 septembrie 2019, care menționează Egiptul,

— având în vedere noul Cadru strategic al UE și Planul de acțiune privind drepturile omului, care urmăresc să pună protecția și monitorizarea drepturilor omului în centrul tuturor politicilor UE,

— având în vedere orientările UE privind pedeapsa cu moartea, tortura, libertatea de exprimare și apărătorii drepturilor omului,

— având în vedere Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice (PIDCP), Pactul internațional cu privire la drepturile economice, sociale și culturale (PIDESC), Convenția împotriva torturii și altor pedepse ori tratamente cu cruzime, inumane sau degradante și Convenția cu privire la drepturile copilului, toate fiind ratificate de Egipt,

— având în vedere declarația din 27 septembrie 2019 a Înaltului Comisar al ONU pentru Drepturile Omului, Michelle Bachelet, privind protestele din Egipt,

— având în vedere Constituția Egiptului, în special articolele 52 (privind interzicerea torturii sub toate formele și de toate tipurile), 73 (privind libertatea de întrunire) și 93 (privind caracterul obligatoriu al dreptului internațional al drepturilor omului) din aceasta,

— având în vedere Carta africană a drepturilor omului și popoarelor din 1981, ratificată de Egipt la 20 martie 1984,

— având în vedere Carta arabă a drepturilor omului, la care Egiptul este parte semnatară,

— având în vedere Rezoluția 2473 (2019) a Consiliului de Securitate al ONU, adoptată în iunie 2019, care a reînnoit măsurile menite să pună în aplicare embargoul asupra armelor împotriva Libiei,

— având în vedere articolul 144 alineatul (5) și articolul 132 alineatul (4) din Regulamentul său de procedură,

---

([1]) JO C 224, 21.6.2016, p. 5.
([2]) JO C 300, 18.8.2016, p. 34.
([3]) JO C 50, 9.2.2018, p. 42.
([4]) JO C 463, 21.12.2018, p. 35.
([5]) Texte adoptate, P8_TA(2018)0526.

A. întrucât în ultimele săptămâni autoritățile egiptene au arestat în mod arbitrar peste 4 300 de persoane (aproape 3 000 dintre acestea aflându-se încă în arest preventiv), dintre care cel puțin 114 de femei – și cel puțin 111 minori, potrivit organizațiilor Amnesty International și Belady Foundation – drept răspuns la demonstrațiile pașnice care au început la 20 septembrie 2019; întrucât se pare că poliția și serviciile de securitate au recurs la forță excesivă pentru a dispersa demonstranții;

B. întrucât demonstrațiile antiguvernamentale erau forme de protest împotriva măsurilor de austeritate, a corupției guvernamentale endemice și a represiunii sistematice, și solicitau demisia președintelui Egiptului, Abdel Fattah al-Sisi;

C. întrucât acțiunile recente ale autorităților egiptene subminează libertățile fundamentale precum libertatea de exprimare, de asociere și de întrunire, care sunt prevăzute de Constituția Egiptului, precum și de dreptul internațional al drepturilor omului; întrucât acestea fac parte dintr-o mișcare de represiune mai amplă împotriva societății civile și a drepturilor fundamentale în Egipt, ce vizează în special libertatea de exprimare atât online, cât și offline, libertatea de asociere și de întrunire, pluralismul politic și statul de drept;

D. întrucât autoritățile egiptene au continuat să reprime partidele pașnice ale opoziției democratice din Egipt, încălcând drepturile de participare la afacerile publice și libertatea de exprimare, inclusiv prin detenția arbitrară a zeci de cetățeni în „cauza Speranța” și arestarea a zeci de alți membri ai partidelor politice pașnice din septembrie 2019;

E. întrucât avocații, jurnaliștii, activiștii din domeniul drepturilor omului și membrii opoziției au fost închiși sub acuzații grave, inclusiv pentru infracțiuni legate de terorism; întrucât opozanții, activiștii pro-democrație și apărătorii drepturilor omului pașnici sunt puși în pericol, fiind etichetați drept teroriști; întrucât aceste arestări sunt legate exclusiv de activitatea lor pașnică și legitimă în domeniul apărării drepturilor omului;

F. întrucât dispariția forțată a apărătorilor drepturilor omului devine din nou o practică sistematică a autorităților egiptene și întrucât atunci când reapar, cei mai mulți dintre aceștia se află în mâinile Procuraturii, acesta fiind cazul lui Alaa Abdel Fattah, Asmaa Daabes, Esraa Abdel Fattah, Eman Al-Helw, Mohamed Ibrahim, Abdelrahman Tarek, Ezzat Ghoneim, Haytham Mohamadeen și Ibrahim Metwally Hegazy; întrucât alte persoane, printre care Ibrahim Ezz El-Din, încă nu au reapărut;

G. întrucât se recurge în mod excesiv la arestul preventiv și la măsurile de precauție pentru a împiedica apărătorii drepturilor omului și avocații acestora, cum ar fi Mahienour El-Masry, Mohamed El-Baqer, Esraa Abdel Fattah și Mohamed Ramadan, să își desfășoare activitatea legitimă în domeniul drepturilor omului în Egipt;

H. întrucât autoritățile egiptene au împiedicat realizarea de progrese în investigarea și dezvăluirea adevărului despre răpirea, torturarea și uciderea cercetătorului italian, Giulio Regeni; întrucât Parlamentul Italiei și-a suspendat relațiile diplomatice cu Parlamentul Egiptului și a solicitat parlamentelor statelor membre să îi urmeze exemplul în semn de solidaritate;

I. întrucât organizația Reporteri fără frontiere a documentat cazurile a cel puțin 31 de lucrători din mass-media care se află în prezent în detenție în Egipt din cauza activității lor, pe baza unei urmăriri penale politizate și a mai multor încălcări ale dreptului la un proces echitabil; întrucât șase dintre acești jurnaliști au fost arestați în contextul protestelor recente; întrucât lucrătorii din mass-media străină sunt, de asemenea, vizați, mai mulți corespondenți ai presei internaționale fiind expulzați sau refuzându-li-se intrarea pe teritoriul Egiptului; întrucât organizațiile internaționale au documentat blocarea unor site-uri de știri și blocarea sau restricționarea accesului la aplicațiile de mesagerie online, în special în ultimele săptămâni;

J. întrucât, deși Legea din 2019 privind ONG-urile în Egipt elimină sentințele de condamnare la închisoare și desființează agenția pentru securitate desemnată anterior pentru a aproba și monitoriza finanțarea străină, aceasta amenință totuși să restricționeze în mod semnificativ societatea civilă, introduce restricții problematice suplimentare privind dreptul la libertatea de asociere și limitează în mod semnificativ activitățile ONG-urilor naționale precum și a celor străine;

K. întrucât apărătorii drepturilor femeilor din Egipt continuă să se confrunte cu diverse forme de hărțuire condusă de stat, în special sub forma unor campanii defăimătoare și a urmăririi judiciare; întrucât activiștii care apără drepturile persoanelor LGBTQI și ale femeilor sunt supuși unei represiuni continue, inclusiv sub pretextul apărării „moralității publice”;

Joi, 24 octombrie 2019

L. întrucât încălcările grave ale dreptului la viață continuă în Egipt prin intermediul sistemului judiciar, care a pronunțat și pus în aplicare un număr fără precedent de sentințe de condamnare la moarte împotriva a numeroase persoane – printre care copii –, inclusiv în urma unor procese militare și a unor procese colective, care nu au oferit garanții minime pentru un proces echitabil; întrucât instanțele penale și cele militare au dat peste 3 000 de sentințe de condamnare la moarte din 2014, iar 50 de persoane se află în prezent în pericol iminent de a fi executate;

M. întrucât Oficiul Înaltului Comisar al Națiunilor Unite pentru Drepturile Omului (OHCHR al ONU) a declarat că în instanțe sunt pe rol mai multe cauze ale unor persoane condamnate la pedeapsa cu moartea, pe baza unor probe despre care se pretinde că au fost obținute prin tortură; întrucât aceste condamnări par a încălca direct dreptul și procedura egiptene și internaționale;

N. întrucât responsabilitatea pentru unele încălcări grave ale drepturilor omului de către forțele de securitate egiptene este, în continuare, aproape inexistentă, și întrucât nu există o anchetă corespunzătoare cu privire la acuzațiile de corupție la adresa armatei;

O. întrucât cel puțin 900 de persoane au fost ucise de forțele de securitate egiptene la protestele din Piața Rabaa în 2013; întrucât la procesul care a urmat au fost identificate numeroase nereguli, iar Înaltul Comisar al ONU pentru Drepturile Omului l-a descris drept o eroare gravă a justiției; întrucât, cu toate acestea, niciunul dintre cei responsabili de masacru nu a fost încă judecat;

P. întrucât procesul de evaluare periodică universală (EPU) a Egiptului în fața Consiliului ONU pentru Drepturile Omului, care începe în noiembrie 2019, oferă comunității internaționale o ocazie unică de a examina situația drepturilor omului din Egipt și de a prezenta recomandări de îmbunătățire;

Q. întrucât mulți activiști pentru drepturile omului fac obiectul unor măsuri represive, în cazul unora, ca represalii pentru participarea la evaluarea periodică universală (EPU) a Egiptului din 2014; întrucât 10 apărători ai drepturilor omului și șapte ONG-uri menționate în cauza 173/2011 (cauza „finanțării străine") au avut de suferit de pe urma unor înghețări debilitante ale activelor; întrucât interdicțiile de călătorie sunt în continuare impuse unui număr de cel puțin 31 de apărători și membri ai personalului unor ONG-uri egiptene independente din domeniul drepturilor omului, implicați în cauza 173/2011, cu toate că 43 de angajați ai unor organizații străine ale societății civile, condamnați în 2013 în aceeași cauză, au fost achitați de atunci;

R. întrucât Egiptul a suferit o serie de evoluții dificile după revoluția din 2011, iar comunitatea internațională sprijină țara să abordeze multiplele provocări cu care se confruntă; întrucât situația în materie de securitate din Egipt este fragilă, cu un risc ridicat de atacuri teroriste din partea diverselor organizații islamiste, în Peninsula Sinai și în marile orașe din țară, în ciuda faptul că guvernul aplică tactici agresive și uneori abuzive pentru a le combate; întrucât atacurile teroriste au dus la moartea unui număr mare de civili nevinovați, inclusiv copți; întrucât, de la sfârșitul anului 2013, operațiile militare continuă să escaladeze în Sinaiul de Nord, iar guvernul a efectuat demolări în masă și a evacuat forțat zeci de mii de locuitori, nepermițând raportarea independentă, prin impunerea unui blocaj mediatic cvasi-total, precum și restricții asupra intrărilor și ieșirilor din Sinai;

S. întrucât UE și statele sale membre nu au dat un răspuns public oficial, ferm și unit represiunii din Egipt din septembrie-octombrie 2019; întrucât prioritățile parteneriatului UE-Egipt pentru 2017-2020, adoptate în iunie 2017, se bazează pe un angajament comun față de valorile universale ale democrației, pe statul de drept, precum și pe respectarea drepturilor omului, și constituie un cadru reînnoit pentru angajamentul politic și cooperarea consolidată, inclusiv în domeniul securității, reformei judiciare și combaterii terorismului, pe baza respectării corespunzătoare a drepturilor omului și a libertăților fundamentale; întrucât eforturile europene de a stimula Egiptul să rezolve cele mai grave aspecte ale încălcărilor drepturilor omului nu au dus, încă, la rezultate apreciabile;

T. întrucât Egiptul este un partener important pentru Uniunea Europeană și statele sale membre în multe domenii, inclusiv comerțul, securitatea și contactele între persoane; întrucât, la 21 august 2013, Consiliul Afaceri Externe a încredințat Înaltei Reprezentante sarcina de a revizui asistența acordată de UE Egiptului; întrucât Consiliul a decis că cooperarea UE cu Egiptul va fi reajustată în funcție de evenimentele ce au loc pe teren; întrucât UE și Egiptul au adoptat, în iunie 2017, prioritățile parteneriatului lor, care au scopul de a consolida cooperarea într-o gamă largă de domenii, inclusiv combaterea terorismului, cu respectarea deplină a drepturilor omului și a libertăților fundamentale;

U. întrucât concluziile Consiliului Afaceri Externe al UE din 21 august 2013 au subliniat că „statele membre au convenit totodată să suspende licențele de export către Egipt pentru toate echipamentele care ar putea fi folosite în scopuri de represiune internă, să reevalueze licențele de export pentru echipamentele care fac obiectul Poziției comune 2008/944/PESC și să își revizuiască asistența pentru Egipt în domeniul securității"; întrucât societăți cu sediul în mai multe state membre ale UE au continuat să exporte tehnologie de supraveghere și alte echipamente de securitate în Egipt, facilitând astfel pirateria informatică și utilizarea programelor malware, precum și alte forme de atacuri la adresa apărătorilor drepturilor omului și a activiștilor societății civile, atât fizice, cât și online; întrucât această activitate a condus la reprimarea libertății de exprimare online;

1. condamnă cu fermitate cele mai recente represiuni și restricțiile actuale asupra drepturilor fundamentale, în special libertatea de exprimare, atât online, cât și offline, libertatea de asociere și întrunire, pluralismul politic și statul de drept; condamnă utilizarea excesivă a violenței împotriva protestatarilor și reamintește Egiptului că răspunsurile forțelor de securitate ar trebui să fie în conformitate cu normele și standardele internaționale și cu propria sa Constituție;

2. solicită încetarea tuturor actelor de violență, instigare, incitare la ură, hărțuire, intimidare, dispariție forțată și cenzură îndreptată împotriva apărătorilor drepturilor omului, avocaților, protestatarilor, jurnaliștilor, bloggerilor, sindicaliștilor, studenților, copiilor, activiștilor din domeniul apărării drepturilor femeii, persoanelor LGBTI, ONG-urilor, oponenților politici și minorităților, executate de autoritățile statului, de forțele și serviciile de securitate și de alte grupări din Egipt; solicită efectuarea unei anchete independente și transparente privind toate încălcările drepturilor omului și tragerea la răspundere a celor responsabili; subliniază că respectarea drepturilor omului este singura cale de a asigura stabilitatea și securitatea Egiptului pe termen lung;

3. invită autoritățile egiptene să elibereze imediat și necondiționat toți apărătorii drepturilor omului reținuți sau condamnați numai pentru că și-au desfășurat activitatea legitimă și pașnică în domeniul drepturilor omului, inclusiv pe Eman Al-Helw, Mohamed Ibrahim, Mohamed Ramadan, Abdelrahman Tarek, Ezzat Ghoneim, Haytham Mohamadeen, Alaa Abdel Fattah, Ibrahim Metwally Hegazy, Mahienour El-Masry, Mohamed El-Baqer și Esraa Abdel Fattah, și să dea imediat de urma lui Ibrahim Ezz El-Din; solicită, de asemenea, eliberarea apărătorilor drepturilor omului, a cadrelor universitare și a altor persoane aflate în arest preventiv în cauza „Coalition Hope", inclusiv a lui Zyad el-Elaimy, Hassan Barbary și Ramy Shaath, precum și a membrilor Partidului Pâine și Libertate, ai Partidului Al-Dostour și ai Partidului Social Democrat din Egipt, care au fost reținuți recent fără motive credibile pentru acuzații penale; în așteptarea eliberării acestora, invită Egiptul să divulge unde se află, să le permită accesul deplin la familiile lor, la avocați liber aleși și la asistență medicală adecvată, precum și să desfășoare anchete credibile cu privire la orice acuzații de rele tratamente sau tortură;

4. subliniază importanța garantării egalității tuturor egiptenilor, indiferent de credința sau convingerea lor; invită Egiptul să își revizuiască legile privind blasfemia pentru a asigura protecția minorităților religioase; salută declarațiile prin care se solicită reînnoirea discursului islamic pentru a contesta extremismul și radicalizarea; solicită autorităților egiptene, inclusiv forțelor armate și de securitate, să respecte drepturile creștinilor, să îi protejeze împotriva violenței și a discriminării și să se asigure că cei responsabili de astfel de acte sunt urmăriți penal;

5. sprijină aspirațiile majorității egiptenilor, care doresc să edifice o țară liberă, stabilă, prosperă, democratică și incluzivă ce își respectă angajamentele naționale și internaționale referitoare la drepturile omului și libertățile fundamentale; reiterează faptul că trebuie garantat dreptul la exprimarea pașnică a opiniilor și la exprimarea criticilor;

6. îndeamnă autoritățile egiptene să înceteze blocarea site-urilor organizațiilor locale și internaționale de știri și ale organizațiilor pentru drepturile omului și să îi elibereze pe toți lucrătorii din mass-media aflați în detenție pentru că și-au desfășurat activitatea jurnalistică;

7. își exprimă profunda îngrijorare cu privire la represaliile împotriva persoanelor care cooperează sau încearcă să coopereze cu organizațiile internaționale pentru drepturile omului sau cu organismele ONU pentru drepturile omului; solicită autorităților egiptene să închidă cauza 173/2011 („cauza privind finanțarea străină"), să ridice toate interdicțiile de călătorie impuse unui număr de cel puțin 31 de apărători ai drepturilor omului și personalului ONG-urilor din domeniul drepturilor omului în acest caz, precum și toate celelalte interdicții de călătorie impuse în mod arbitrar, și să le permită apărătorilor egipteni ai drepturilor omului aflați în Egipt să călătorească, astfel încât să poată participa personal la evaluarea periodică universală a Egiptului, care începe la 13 noiembrie 2019;

8. solicită abrogarea legii recent adoptate privind ONG-urile și înlocuirea sa cu un nou cadru legislativ, elaborat în urma unei consultări reale cu organizațiile societății civile, care să fie în conformitate cu Constituția Egiptului și cu standardele internaționale;

9. regretă lipsa unei anchete credibile și neasumarea responsabilității privind răpirea, torturarea și uciderea în 2016 a asistentului de cercetare italian Giulio Regeni; solicită din nou autorităților egiptene să clarifice circumstanțele care au condus la decesele lui Giulio Regeni și Eric Lang și să îi tragă la răspundere pe cei responsabili, în deplină cooperare cu autoritățile statelor membre vizate de aceste cazuri;

10. solicită autorităților să modifice, să adopte și să pună efectiv în aplicare acte legislative care să elimine toate formele de discriminare și să incrimineze toate formele de violență împotriva femeilor și a fetelor, inclusiv prin modificarea Legii statutului personal și prin introducerea unor dispoziții legale care să interzică violența de gen, precum și hărțuirea sexuală, atacurile și violurile; invită, de asemenea, autoritățile să pună în aplicare în mod eficient Strategia națională de combatere a violenței împotriva femeilor, în parteneriat cu organizațiile independente ale societății civile cu expertiză recunoscută în domeniu;

11. își exprimă îngrijorarea cu privire la faptul că aplicarea pedepsei cu moartea în Egipt a crescut considerabil după venirea la putere a președintelui Sisi; îndeamnă autoritățile egiptene să decreteze un moratoriu asupra execuțiilor în vederea abolirii pedepsei cu moartea în Egipt și își reiterează apelul către Egipt de a semna și ratifica cel de-al doilea Protocol opțional la Pactul internațional cu privire la drepturile civile și politice, care vizează abolirea pedepsei cu moartea;

12. transmite cele mai sincere condoleanțe familiilor victimelor terorismului; își exprimă solidaritatea cu poporul egiptean și își reafirmă angajamentul de a lupta împotriva răspândirii ideologiilor radicale și a grupărilor teroriste; invită autoritățile egiptene să se asigure că operațiunile militare în curs de desfășurare în Sinai se derulează în conformitate cu standardele internaționale în domeniul drepturilor omului, să investigheze amănunțit toate abuzurile și să permită imediat accesul organizațiilor umanitare independente, observatorilor independenți și jurnaliștilor în Sinaiul de Nord;

13. regretă lipsa unui răspuns oficial din partea Înaltei Reprezentante sau a statelor membre la cel mai recent val de arestări; invită VP/ÎR și statele membre să răspundă într-un mod unitar și hotărât la represiunile actuale și la încălcările drepturilor omului; se așteaptă ca SEAE să acorde prioritate situației apărătorilor drepturilor omului din Egipt și să raporteze Parlamentului cu privire la angajamentul său față de Cairo, inclusiv cu privire la cazurile individuale menționate în prezenta rezoluție; invită VP/ÎR și statele membre să utilizeze toate instrumentele de care dispun, inclusiv instrumentele bilaterale și multilaterale, negocierile comerciale, politica europeană de vecinătate, ajutoarele și, după caz, măsurile restrictive specifice, pentru a stopa reprimarea țării și a asigura înregistrarea unor progrese concrete în ceea ce privește situația drepturilor omului în Egipt;

14. solicită o revizuire profundă și cuprinzătoare a relațiilor sale cu Egiptul; consideră că situația drepturilor omului din Egipt necesită o revizuire serioasă a operațiunilor de sprijin bugetar ale Comisiei, care ar trebui să se limiteze în special la sprijinirea societății civile;

15. solicită insistent ca angajamentele asumate în cadrul priorităților parteneriatului UE-Egipt pentru perioada 2017-2020 să fie respectate și solicită punerea în aplicare deplină și adecvată a acestora; solicită UE, în vederea negocierii noilor priorități ale parteneriatului, să stabilească criterii de referință clare, care să condiționeze continuarea cooperării cu Egiptul de progresele în ceea ce privește reforma instituțiilor democratice, statul de drept și drepturile omului, precum și să integreze preocupările legate de drepturile omului în toate discuțiile cu autoritățile egiptene; repetă că drepturile omului nu ar trebui subminate de acțiunile de gestionare a migrației sau de combatere a terorismului;

16. își reiterează apelul adresat statelor membre ale UE de a da curs concluziilor din 21 august 2013 privind suspendarea licențelor de export pentru toate echipamentele care ar putea fi utilizate în scopul represiunii interne, în conformitate cu Poziția comună 2008/944/PESC, și condamnă nerespectarea persistentă de către statele membre ale UE a acestor angajamente; solicită, prin urmare, statelor membre, să pună capăt exporturilor către Egipt de tehnologii de supraveghere și alte echipamente de securitate care pot facilita atacurile împotriva apărătorilor drepturilor omului și a activiștilor societății civile, inclusiv pe platformele de comunicare socială, precum și orice alt tip de represiune internă; invită VP/ÎR să raporteze cu privire la stadiul actual al cooperării militare și în domeniul securității dintre statele membre și Egipt; invită UE să pună pe deplin în aplicare regimul său de controlare a exporturilor către Egipt cu privire la bunurile susceptibile de a fi utilizate pentru reprimare, tortură sau pedeapsa cu moartea;

17. subliniază că este important să se asigure că orice acord între UE și Egipt privind migrația respectă cu strictețe standardele internaționale în domeniul drepturilor omului, drepturile fundamentale ale migranților și ale refugiaților și asigură niveluri adecvate de transparență și responsabilitate;

18. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului, Comisiei, Vicepreședintei Comisiei / Înaltei Reprezentante a Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate, parlamentelor și guvernelor statelor membre, guvernului și parlamentului egiptean, precum și Comisiei Africane pentru Drepturile Omului și ale Popoarelor.